

[Kjærulff-Schmidt]

der ikke er noget uklart, der er ikke noget, der kan misforstås, der er ikke noget, der kan fejlfortolkes. Men nu har vi heldigvis fået en skatte- og afgiftsminister, som er en mand, der siger tingene ligeud, og som siger sin oprigtige mening, og det gør skatte- og afgiftsministeren også i bemærkningerne til lovforslaget, hvoraf jeg godt vil citere nogle linjer. Der står i afsnit 2:

»I lovforslaget henvises til Rådsdirektivet, således at loven i øvrigt kun indeholder de materielle bestemmelser, som direktivet forudsætter truffet i de enkelte lande. En forudsætning for at anvende denne metode er normalt, at den internationale tekst opfylder de krav til klarhed, som må stilles til en dansk lovtekst. Om end dette ikke i fuldt omfang kan siges at være tilfældet med direktivet, har man fundet det forsvarligt at anvende den foreslåede fremgangsmåde.«

Og så følger begrundelsen. Her har vi altså rene ord for pengene fra regeringens side. Her er et lovforslag, som, hvis vi skal gå de konsekvenser, det har, efter i sømmene, ikke opfylder de krav til klarhed, som man normalt må stille. Regeringen og formentlig også oppositionen er enige om, at forslaget nok ikke opfylder de krav til klarhed, som man må stille til lovgivningen. Det er da meget interessant, så er der da noget, oppositionen og regeringen kan blive enige om. Man kan så drøfte i udvalget, om man skal forbedre på de skavanker, forslaget altså lider af, eller om man synes, at et stort flertal i folketinget i bred samdrægtighed skal gennemføre det, som regeringen selv siger mangler den klarhed, som normalt må kræves.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gøre flere bemærkninger om forslaget. Det er givet, at der er en række detailspørgsmål, som skal drøftes omhyggeligt i skatte- og afgiftsudvalget.

Jeppe Kristensen (V):

Baggrunden for det foreliggende forslag er en Rådsresolution af 1975, en fremsættelse af et forslag i Kommissionen, behandling af det i Europa-Parlamentet m. v. og en vurdering i markedsudvalget her i Danmark, hvor venstre er gået ind for tankegangen i det.

Rådets direktiv, som ligger bag lovforslaget, er optrykt i lovforslaget. Derfor finder jeg det rimeligt, at lovforslaget er gjort så

kort og konkret, som tilfældet er, idet det jo først og fremmest er skattefolk, der skal bruge forslaget; det er ikke i så stor udstrækning den enkelte borger, lovforslaget henvender sig til.

Vi har i forvejen bilaterale aftaler med en række lande om udveksling af skatteoplysninger. Det har vi med de 7 af de 8 fællesmarkedslande, vi er sammen med. Der føres forhandlinger med det 8., nemlig Luxembourg. Men de bilaterale aftaler har jo den mangel, at de er forskellige fra land til land, og derfor kan de ikke løse de problemer, som omfatter flere lande. Derfor hilser vi med tilfredshed, at man nu går det skridt videre, som man gør i dette forslag, og skaber mulighed for, at der kan udveksles synspunkter om skattespørgsmål.

Der er i forslaget og i direktivet nævnt nogle områder, som jeg synes er væsentlige i forbindelse med en slags nyvurdering af arbejdet. Jeg vil blot nævne, at medlemsstaterne efter anmodning fremover skal udveksle oplysninger om enkeltstager, og den stat, der anmodes herom, skal foretage de nødvendige undersøgelser. Det er også føjet ind, at medlemsstaterne uopfordret bør udveksle oplysninger, der skønnes nødvendige for en korrekt skatteligning. Derudover bestemmes det, at skattemyndighedernes repræsentanter i ét land fremover efter aftale med kontaktmyndigheden i et andet land kan opholde sig i dette land for at medvirke til opklaring af spørgsmål, som er af værdi.

Men jeg vil også understrege, at der selvfølgelig i en sådan lovgivning må være en forpligtelse til tavshed. De informationer, man får, må ikke bruges til andet end den skattemæssige opklaringsproblematik. Man må ikke kunne skaffe sig fabrikshemmeligheder. Man må ikke give informationer om økonomi i virksomheder i almindelighed til konkurrenter.

Jeg vil gerne sige om lovforslaget generelt, at vi mener, at det kan medvirke til at klare spørgsmålet om skattesvig, skatteunddragelse m. v., og at det måske indirekte kan medvirke til, at problemer i forbindelse med kapitalbevægelser mellem landene, på grund af at der er ting, som ikke har kunnet afklares, bliver af forholdsvis mindre betydning.

Til slut vil jeg gerne nævne, at konkurrencesituationen landene imellem måske forbed-